

1 NOVEMBER 1926

No. 21

31e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen; maar wij weten dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is”.
1 Joh. 3 : 2.

DE DRIE GRADEN VAN HEERLIJKHEID. *)

(Vervolg.)

Ik wensch nu een oogenblik af te wijken en mij te wenden tot de 131ste afdeling van het Boek Leer en Verbonden. Het is zeer kort en heeft betrekking op het punt dat ik nu bespreek. Het is een openbaring, gegeven den 16den en 17den Mei 1843.

„In de celestiale heerlijkheid zijn er drie hemelen of graden; En ten einde de hoogste te verkrijgen, moet een man in deze Orde van het Priesterschap (bedoelende het nieuwe en eeuwige verbond van het huwelijk) ingaan; En indien hij alzoo niet doet, zoo kan hij dezelve niet bereiken. Hij moge in de andere ingaan, doch dat is het einde zijns koninkrijks; hij kan geen vermeerdering hebben.”

Zij, wien een oneindige vermeerdering ontkend is, kunnen niet zijn wat God is, omdat dit, in verband met andere dingen, Hem God maakt. De eeuwigheid van het huwelijksverbond zou duidelijk moeten verstaan worden door de Heiligen der Laatste Dagen als het verzegelen van ten minste één vrouw aan een man voor tijd en alle eeuwigheid. Wordt dan niet verward over dat punt in de verbeelding, dat het noodzakelijkerwijze meer dan één vrouw beteekent. Het moge zoo zijn, zekerlijk, maar het bedoelt, dat op zijn minst een man en één vrouw tezamen verzegeld worden door de macht van het heilig priesterschap en door de verzegelende

*) Toespraak door ouderling M. J. Ballard, van den Raad der Twaalven, in Ogden Tabernakel, 22 September 1922.

goedkeuring van den Heiligen Geest voor tijd en alle eeuwigheid en dan dat zij hun verbonden onderhouden, voor zij candidaten kunnen zijn voor den hoogsten graad van Celestiale Heerlijkheid en aan hen alleen van al deze menigte van de kinderen van Onzen Vader is de belofte gemaakt van eindelooze vermeerdering.

Wat bedoelen wij met eindelooze of eeuwige vermeerdering? Wij bedoelen dat door de rechtvaardigheid en getrouwheid van mannen en vrouwen, die de geboden van God onderhouden, zij voort zullen komen met Celestiale lichamen, geschikt en bereid om in te gaan in hun groote, hooge en eeuwige heerlijkheid in het Celestiale Koninkrijk van God en zij, door hun voorbereiding, kinderen zullen ontvangen, welke geestenkinderen zullen zijn. Ik denk niet dat het moeilijk is om te verstaan en te begrijpen. De aard van de nazaten wordt vastgesteld door den aard van de stof, die door de aderen van het wezen vloeit. Wanneer bloed door de aderen van het wezen vloeit, dan zal de nazaat zijn wat het bloed voortbrengt, hetwelk tastbaar vleesch en beenderen is, maar wanneer dat, wat door de aderen vloeit, geeststof is, een stof, die meer verfijnd en reiner en heerlijker dan bloed is, dan zullen de nazaten van zulke wezens geesten-kinderen zijn. Hiermede bedoel ik dat zij in de gelijkenis van den vader zijn. Zij zullen een geest-lichaam hebben en een vonk van het eeuwige en goddelijke, dat altijd in hen bestaan heeft.

Aan zulk een ouderschap zal dit groote voorrecht komen, want het staat geschreven in onze Schriften, dat „de heerlijkheid van God is om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven der menschen tot stand te brengen.” Dus, dan zal dit de heerlijkheid van mannen en vrouwen zijn, die hun glorie dus gelijk aan de Zijne zal maken. Wanneer de macht van eindelooze vermeerdering tot hen zal komen, en hun nazaten, groeiende en vermeerderende in de komende eeuwen, zullen zij ter gezetter tijd voorzien worden van een aarde als deze, zooals wij geweest zijn; waarop zij eveneens aardse lichamen kunnen krijgen en door alle ondervindingen heengaan, waardoor wij gepasseerd zijn; en dan zullen wij met hen verwantschap houden, waarvan de volheid en volledigheid nog niet aan ons geopenbaard is geworden, maar wij zullen staan in ons verwantschap tot hen als God, onze Eeuwige Vader, tot ons staat en daardoor is dit het heerlijkste en wonderbaarlijkste voorrecht, dat ooit zal komen tot de zonen en dochteren van God.

Nu wensch ik terug te keeren naar de 76ste afdeeling en beginnen te lezen met het 59ste vers:

„Daarom zijn alle dingen hunner, hetzij leven of dood, of tegenwoordige of toekomstige, allen zijn hunner en zij zijn van Christus en Christus is van God; En zij zullen alle dingen overwinnen.”

Hier is een veelzeggende verklaring. Ik heb gezegd dat buiten

onzen doop door water en geest, dewelke noodzakelijk is voor toelating in het Koninkrijk van God, wij tot ons geloof moeten voegen deugd, tot deugd kennis, tot kennis matigheid, geduld, broederlijke liefde, goddelijkheid, liefde, nederigheid en ijver. Zoo deze dingen niet in ons zijn, zijn wij blind en kunnen niet ver zien, maar zoo zij in ons zijn, zullen zij ons zóó maken, dat wij bekwaam zullen zijn om onze roeping en verkiezing zeker te maken.

Een man mag het priesterschap ontvangen en al de voorrechten en zegeningen daarvan, maar totdat hij leert het vleesch te overwinnen, zijn drift, zijn tong, zijn neiging om zich over te geven aan dingen, die God verboden heeft, kan hij niet in het Celestiale Koninkrijk van God komen; hij moet overwinnen, of in dit leven, of hiernamaals. Doch dit leven is de tijd voor den mensch om zich te bekeeren. Laat niemand onzer zich verbeelden dat wij in het graf kunnen gaan, nog niet overwonnen hebbende de verdorvenheid van het vleesch, en dan in het graf al onze zonden en booze neigingen verliezen. Zij zullen met ons zijn. Zij zullen met den geest zijn, wanneer deze gescheiden is van het lichaam.

Het is mijn oordeel dat iedereen, man of vrouw, meer doen kan om zich te schikken volgens de wetten van God in één jaar in dit leven, dan zij in tien jaren doen kunnen na hun dood. De geest kan zich alleen bekeeren en veranderen en dan moet de strijd daarna weer voort met het vleesch. Het is veel gemakkelijker om te overwinnen en den Heer te dienen, wanneer vleesch en geest beide vereenigd zijn in één. Dit is de tijd, wanneer de mensch buigzamer is en ontvankelijker. Wij zullen uitvinden wanneer wij dood zijn, dat elke wensch, elk gevoel, grootelijks verhoogd zal worden. Wanneer klei kneedbaar is, dan is het gemakkelijker te veranderen, dan wanneer het hard is geworden en gevormd.

Dit leven is de tijd om zich te bekeeren. Dat is, zooals ik veronderstel, waarom het duizend jaren zal nemen na de eerste opstanding, totdat de laatste groep bereid zal zijn om voort te komen. Het zal hen duizend jaren vereischen om te doen wat anders maar zeventig jaren in dit leven genomen had.

Gij herinnert u het visioen van de verlossing der dooden, zooals het gegeven werd door wijlen president Joseph F. Smith. President Smith zag de geesten van de rechtvaardige dooden na hun opstanding en de woorden zijn dezelfde als die van één der openbaringen van den profeet Joseph Smith — dat zij, de rechtvaardige dooden, hun lichaamsscheiding beschouwden als een verbanning.

Ik geef u toe, dat de rechtvaardige dooden in vrede zullen zijn, maar ik vertel u dat wanneer wij uit dit leven gaan, — dit lichaam verlaten — wij begeerig zullen zijn om vele dingen te doen, welke wij niet kunnen doen zonder het lichaam. Wij zullen ernstig belemmerd zijn en wij zullen verlangen naar het lichaam, wij zul-

len bidden voor die vroege hereeniging met onze lichamen. Wij zullen dan weten wat een voordeel het is om een lichaam te hebben.

Dan, iedere man en vrouw, die de taak van verbetering en overwinning van de zwakheden des vleesches uitstelt tot het volgende leven, veroordeelt zichzelf tot jaren van ballingschap, want geen man of vrouw zal voort komen in de opstanding, tot zij hun werk voleindigd hebben, totdat zij overwonnen hebben, gedaan hebben zooveel als zij konden doen. Dat is waarom Jezus zeide, dat er in de opstanding geen huwelijken meer zijn, noch ten huwelijk wordt gegeven, want al zulke verbonden — overeenkomsten — zullen volbracht zijn voor hen, die er waardig voor zijn, alvorens mannen en vrouwen voortkomen in de opstanding en zij, die in dit leven voldoen aan deze voorwaarden, verkorten hun oordeel, want elkeen van ons zal een aantal jaren moeten doorbrengen in dien geestenstaat, om onze zaligheid te voleinden en volbrengen. En sommigen kunnen, vanwege hun rechtvaardigheid in dit leven, het recht verkrijgen om achterstallig werk te doen, om toegelaten te worden in het Celestiale Koninkrijk, maar anderen zullen absoluut het recht op die heerschappij verliezen; alles, wat zij kunnen doen, zal niet baten na den dood om hen in het Celestiale Koninkrijk te laten.

Het punt, wat ik in gedachte heb is, dat wij onszelven veroordeelen tot lange tijdperken van ballingschap, onze geesten van onze lichamen scheidende, of wij verkorten die periode overeenkomstig de wijze, waarop wij onszelven overwinnen en overmeesteren.

„Daarom laat niemand in den mensch roemen, maar laat hem liever in God roemen, die alle vijanden onder Zijne voeten zal onderwerpen; deze zullen in de tegenwoordigheid van God en Zijnen Christus voor immer en altoos wonen.“

O! wat een groote beteekenis! Verstaat gij het, gij die de Celestiale heerlijkheid verwint, het voorrecht om in de tegenwoordigheid van God en Zijn Christus voor immer en altoos te wonen? Wat beteekende het om in de wereld, gedurende Zijn bediening, voor drie korte jaren den Heere Jezus Christus te hebben — niet eens den Vader, slechts den Zoon? Het was het schoonste voorrecht, dat de wereld ooit gehad heeft. Wat zoudt gij geven vanavond voor het voorrecht om in de tegenwoordigheid van den Zoon voor vijf minuten te staan? Gij zoudt al uw aardse bezittingen voor dat voorrecht willen geven. Kunt gij dan de volle beteekenis en meening beseffen van de verklaring, dat zij, die de Celestiale heerlijkheid verwinnen, het voorrecht zullen hebben om in de tegenwoordigheid van den Vader en den Zoon te wonen voor eeuwig en altoos? Dat op zichzelf zal belooning genoeg zijn voor den strijd om den prijs te behalen. Ja, het is boven belooning en

aardsche bezittingen verheven. Zelfs het geven van het leven zelve zou een kleinigheid zijn voor het voorrecht om voor eeuwig en altoos te wonen in de tegenwoordigheid van den Vader en den Zoon.

Nu wensch ik een verduidelijking te maken, opdat gij God's plan moogt verstaan en begrijpen, hetwelk ons toestaat in Zijn tegenwoordigheid te wonen. De Heer heeft door Zijn Zoon Jezus Christus volgens het Boek van Mozes, werelden zonder getal geschapen en talloos zijn ze als het zand op den zee-oever. Op elkeen daarvan, ongetwijfeld, woont een groep Zijner kinderen. Hoe kan hij wonen in tegenwoordigheid van al deze groepen op één en denzelfden tijd? Als gij de 88ste afdeeling van Leer & Verbonden wilt lezen, in het laatste gedeelte van die afdeeling, wordt het verklaard door den Heer.

De Heer vertelde Joseph Smith, hoe Hij op deze, Zijn koninkrijken, nederziet, op deze werelden zonder getal, en Hij zeide: „Ik ken ze, Ik tel ze.” En Mozes stond erover verbaasd en wenschte te weten aangaande hen. Maar de Heere zeide tot Mozes: „Slechts een verslag van deze aarde geef Ik u.”

Er is iets anders om te leeren, nadat wij deze aarde verlaten hebben en ik verblijd mij in de verwachting van verdere en grootere kennis aangaande de dingen, die ik nu niet versta of begrijp. De Heer raakte Joseph's verstand aan, toen Hij zeide: „Ziet, zij zijn Mij bekend.” Zij zijn gelijk een man, die een akker heeft, en hij zond een groep arbeiders naar dit deel van het veld en gaf hen bevelen wat zij doen moesten en vertelde hen, dat hij hen zou bezoeken in hun uur en in hun tijd. Hij zond de tweede groep in een ander gedeelte van het veld en een andere groep, en aan elk van hen maakte hij de belofte, dat hij hen zou bezoeken in hun uur en in hun tijd en seizoen, totdat zij allen blijde gemaakt zouden zijn met de vreugde van zijn aangezicht. Hij zou hen bezoeken van de eerste tot de laatste en van de laatste tot de eerste in een eeuwige rondte, elk op zijn tijd, in zijn uur en seizoen”.

Ik veronderstel dat dit de reden is, dat de belofte gemaakt is, dat Christus met de menschen zal wonen op deze aarde voor duizend jaren en dat zal onze dag zijn, onze tijd, en dan veronderstel ik, dat hij zal doen zooals het voorgesteld wordt in de 88ste afdeeling; hij zal andere plaatsen en koninkrijken bezoeken; maar terwijl hij afwezig is van deze groep, zullen wij niettemin in Zijn tegenwoordigheid zijn, in verbinding met Hem.

Iedere man en vrouw, die het Celestiale Koninkrijk ingaat, zal zich bevinden te leven op deze aarde, hetwelk een Celestiale Wereld zal zijn en wij zullen haar herkennen als de aarde, waarop wij geleefd hebben. Aan elken man en vrouw, die dat koninkrijk binnentreedt, zal de aarde een Urim en Thummim zijn; wanneer men daarin ziet, kan men leeren over alle toestanden en konink-

rijken, die daaronder zijn en het koninkrijk, waarin wij wonen, zoodat alle diepten ons geopenbaard zullen worden.

De aangehaalde openbaringen vertellen ons, dat wie ook het Celestiale Koninkrijk zal binnentreden, een witten steen zal ontvangen, een Urim en Thummim van schoonste reinheid. Door de gave en kracht van God zal de bezitter in staat gesteld worden om het heelal te lezen en kennis te verkrijgen van alle koninkrijken, niet slechts datgene waarin wij wonen, zoodat wij alle hoogten en diepten verstaan zullen. Tot hen, die Celestiale Heerlijkheid verkrijgen, zal slechts dit voorrecht komen en, hoewel afwezig, is het mogelijk voor den Vader en den Zoon om Zich te verbinden en te spreken met allen, die bevoorrecht zijn om dat gezelschap te genieten, den anderen Trooster, juist zooals de Heilige Geest nu het recht en de macht heeft om te werken en spreken tot tienduizenden of tien millioenen zielen gelijktijdig, die voldaan hebben aan den doop en binnen dien cirkel in zuivere stemming gebracht zijn, opdat zij verbinding mogen genieten. Iedere man en vrouw zal direct hooren, wonen in Zijn tegenwoordigheid om voortdurend onderwezen te worden.

Wel, ik behoorde geen tijd te besteden om u te overtuigen dat dit mogelijk is, wanneer gij weet dat heden de menschelijke stem een honderdduizend malen versterkt is geworden door de kunst der menschen, zoodat het gezegd wordt dat de menschelijke stem honderdduizend malen versterkt kan worden en de aarde kan omzingelen. Indien wij dat kunnen doen (en wij doen het elken dag), wat weet God daar dan wel van? Zooveel meer dan wij weten en verstaan, dat onze vooruitstrevingen maar een zwakke opening zijn van de groote waarheden der wetenschap en kennis, die God bezit.

(Wordt vervolgd.)

HET WOORD VAN WIJSHEID. *)

De Heiligheid van het Lichaam.

„Weet gij niet dat gij Gods tempel zijt en de Geest Gods in ulieden woont? Zoo iemand den tempel Gods schendt, dien zal God schenden; want de tempel Gods is heilig, welke gij zijt.” (I Cor. 3: 16, 17; zie ook 6: 19 en Leer en Verbonden 93: 35).

In deze en dergelijke schriftuurplaatsen wordt eenvoudig doch nadrukkelijk van de heiligheid van het menschelijk lichaam getuigd. Gods woord is in scherpe tegenstelling met de onjuiste opvatting dat het lichaam een belemmering en een last is voor den geest en veracht behoort te worden en onderworpen door zelf-

*) Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologieklassen.

opgelegde kwellingen. ~~De wellust van het vleesch zoals deze zich openbaart in verkeerde begeerten en hartstochten is een groote verleiding en het toegeven hieraan behoort tot de meest voorkomende zonden; dit is het kwaad waartegen de heiligen van ouds zoo ernstig werden gewaarschuwd in de bovenstaande aanhaling.~~

Indien de sterfelijke staat ten opzichte van het voorbestaan of den onbelichaamden staat een vooruitgang beteekent en een voorbereiding is voor een verhevener bestaan — zoo verklaart de Schrift — dan is het lichaam van vleesch en beenderen een gave van de hoogste waarde.

De genie van den tegenwoordigen tijd erkent de waardigheid van den sterfelijken tabernakel, zoo niet in theorie, dan toch in praktijk en als gevolg van dit verbeterde begrip worden in de scholen en colleges de middelen onderwezen, welke dienen om de gezondheid in stand te houden, het lichaam te behoeden en de goddelijk-geplante functies te bewaren; en een wettelijke regeling dwingt de gemeenschap deze in acht te nemen.

Na lange eeuwen van pijnlijke ervaringen begint het menschedom langzamerhand te begrijpen dat het menschelijk lichaam hoofdzakelijk goed is; en het woord van God zeide dit zelfs in den beginne. Ik durf te getuigen dat elke natuurlijke eetlust, verlangen of hartstocht van het menschelijk organisme oorspronkelijk goed is en dat het kwaad niet komt door op normale wijze aan deze verlangens te voldoen, maar door de verdraaide bevrediging ervan.

In 1838 sprak de Heer tot de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en waarschuwde tegen het gebruik van alcohol en prikkelende en verdoovende middelen; en gaf raad inzake voedsel en drank.

Deze openbaring is in den regel bekend als

Het Woord van Wijsheid.

„Dat inzoverre iemand onder u wijn of sterke drank drinkt, ziet het is niet goed, noch aangenaam in de oogen uws Vaders, dan alleenlijk wanneer gij tezamen vergaderd zijt om Hem uwe sacramenten op te dragen.

„En ziet, dit zou wijn wezen, ja reine wijn van de druif des wijnstoks, door uzelfen gemaakt.

„En wederom, sterke dranken zijn niet voor den buik, maar voor het wasschen uwer lichamen.

„En wederom, tabak is niet voor het lichaam, noch voor den buik en is niet goed voor den mensch, doch is een kruid voor kneuzingen, en al het zieke vee, om met oordeel en bekwaamheid gebruikt te worden.

* Behandelen de Bloedsomloop

„En wederom, heete dranken zijn niet voor het lichaam noch voor den buik.

„En wederom, voorwaar zeg Ik u, alle heilzame kruiden heeft God verordend voor het gestel, natuur en gebruik des menschen.

„Elk kruid in het jaargetijde daarvan, en elke vrucht in het jaargetijde daarvan; alle dezen om met dankzegging en voorzichtigheid gebruikt te worden.

„Ja, het vleesch der beesten en van de vogelen der lucht, heb Ik, de Heere, eveneens verordend tot het gebruik voor den mensch met dankzegging, niettemin zoude het met spaarzaamheid gebruikt worden;

„En het is Mij aangenaam dat het niet gebruikt zoude worden dan alleen in den winter, in koude, of ten tijde van hongersnood.

„Al het graan is verordend voor het gebruik van menschen en beesten, als het hoofdvoedsel te zijn, niet alleen voor den mensch maar ook voor de beesten des velds en de vogelen des hemels, en al het loopend en kruipend wild gedierte op de aarde.

„En deze heeft God gemaakt voor het gebruik des menschen alleen in tijde van gebrek of hongersnood.

„Al het graan is goed tot voedsel voor den mensch, eveneens de vrucht des wijnstoks, en al wat vruchten voortbrengt, hetzij in of boven den grond.

„Niettemin, de tarwe voor den mensch, het koren voor den os, de haver voor het paard, de rogge voor de vogelen en de varkens en voor alle beesten des velds, en de gerst voor alle nuttige dieren, en voor zachte dranken evenals andere granen.

„En alle heiligen die deze woorden zullen ter harte nemen en betrachten alsook de geboden te gehoorzamen, zullen ontvangen: gezondheid in hunnen navel, en merg in hunne beenderen.

„En zullen bekomen wijsheid en eene uitgebreide kennis, ja ook verborgene schatten;

„En zullen loopen en niet moede worden, wandelen en niet uitgeput worden.

„En Ik, de Heere, geef hun eene belofte, dat de engel der verwoesting hen zal voorbijgaan gelijk de kinderen Israëls en hen niet zal slaan. Amen.” (Afd. 89, Leer en Verbonden).

Onder de heete dranken, waartegen het volk zoo in het bijzonder wordt gewaarschuwd, worden ook thee en koffie gerekend, en de raad om deze niet te gebruiken werd gepredikt en gepubliceerd lang voor de scheikundigen en physiologen de schadelijke werking van theïne en caffeïne hadden ontdekt, giftige alcoholoiden die in de juist genoemde dranken voorkomen. Het verbod strekt zich evenwel uit tot alle dranken, die een hooge temperatuur hebben. Hieromtrent zijn eenige wetenschappelijke demonstraties, die onlangs werden gehouden, van bijzonder belang.
(Zie vervolg op blz. 335.)

DE STER

NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: G. DOEZIE

WAT DUNKT U?

„Ik alleen ben overgebleven”, zoo riep een Elia van ouds, moede van den strijd als het ware, meenende dat hij alleen overgebleven was uit het volk van Israël. En het wordt den mensch bang te moede als hij alleen moet strijden, en de strijd schijnt zooveel te lichter als wij anderen hebben die met ons gaan in den strijd. Maar God toonde Elia dat Hij nog zeventuizend mannen over had in Israël, die de knie nog niet gebogen hadden voor Baäl. Zoo gaf het Elia weder moed, en hij omgordde zijne lendenen weder en bond den strijd aan.

Een schoone les, waarde lezers, die ook van tijd tot tijd hier in Nederland gegeven wordt aan sommige ernstige zoekers naar gerechtigheid, sinds het evangelie van Jezus Christus voor het eerst in ons land kwam. Want hoewel het reeds vele jaren weerklonk in ons land, toch waren en zijn er ook nog nu, ja mogelijk zeer nabij ons, lieden zooals Elia van ouds, die meenen alleen te zijn in het strijden voor recht. En wanneer het evangelie dan ten laatste tot hen doordringt, is hun vreugde ongekend, en scharen zij zich bij het leger van Israël met dubbele vreugde en verdubbelde moed.

Zoo drukte een gezin zich uit, dat juist dezelfde ondervinding opgedaan had, dezen afgeloopen zomer en zich nu vereenigd heeft met ons in den dienst van den waren God.

Ja, het is toch waar, dat er nog kinderen van God zijn op Neerland's bodem, zoekende naar waarheid, nog niet in kennis gekomen zijnde met het herstelde evangelie.

Onlangs gebeurde het weder in Rotterdam, dat van onze ijverige arbeiders één de boodschap, vervat in tractaten, tot het huis bracht waar een gezin woonde, biddende voor waarheid. Inderdaad waren zij ten volste bereid om dit zuivere licht te aanvaarden, mogelijk bewerkstelligd door gestorvene geliefden, wier smeekingen tot den troon van God stegen, zoodat het verlossingswerk hier op aarde voor hen volbracht mocht worden. Toch, zooals iedere oprechte ziel zal doen, wiens eenige begeerte het is om den waren God te dienen, volgden zij den raad van Jacobus om Hem in geloof te vragen, Die niemand verwijft. Het was na zulk

een oprecht bidden, dat de vrouw des huizes een stem hoorde, welke tot haar zeide: „Ik ben tot u gekomen; komt, de tijd is nabij!” En zooals ook een ieder oprecht ziel zoude doen, beschouwend zij dit als een antwoord, en hebben zich onderworpen aan de eenvoudige eerste beginselen van het evangelie. Nu is hunne vreugde groot, leden genoemd te mogen worden van de Kerk van Jezus Christus.

Een schoone les, een ernstige waarschuwing, een woord van omhoog niet alleen voor deze vrouw, maar voor ons allen. Het geeft ons veel te overdenken en zoude ons wakker schudden, zoo wij sluimerende zijn, maar anders onzen ijver doen verdubbelen in ons werk, Gods werk.

De wereld spreekt van radio en verblijdt zich om in verbinding te kunnen zijn met ongeziene, ongekende! Zouden wij het wagen, en deze gave niet ontheiligen, zoo wij het vergeleken bij deze uitvinding? Deze gave van hemelsche communicatie, onschatbaar heilig en groot, toch binnen het bereik van een ieder? Welk een voorrecht!

En doet het ons denken, ons, leden van Christus' gemeente, aan de waarschijnlijkheid dat ook nu, mogelijk dicht bij ons, sommigen van Gods kinderen hunne knieën buigen in wijkende moed, meenende dat zij alleen overgebleven zijn? Welke gevoelens wekt het in u op?

En wat denkt gij van het woord „De tijd is nabij”?

G. D.

GRONINGSCHER CONFERENTIE.

Het was een welgeslaagde conferentie, die onlangs te Groningen gehouden werd. Zij nam een aanvang met een zendelingenvergadering, op Zaterdag 16 October, 2 uur 's namiddags, alwaar ongeveer twaalf zendelingen verzameld waren onder leiding van President J. P. Lillywhite. Een heilzame geest was daar aanwezig, terwijl de aanwezigen hunne getuigenissen deden hooren en instructies ontvingen van hun leider, zoodat een ieder voldaan was. Des avonds 8 uur werd een lokale priesterschap-vergadering gehouden en dezelfde geest heerschte aldaar; de dragers van het priesterschap lieten hunne getuigenissen eveneens hooren, en ontvingen woorden van aanmoediging en troost in het volvoeren hunner plichten van den zendings-president.

's Zondagsmorgens 10 uur waren velen verzameld in het Concertgebouw, en de eerste openbare vergadering dezer conferentie werd geopend door het lied „O, volheid van zegen”, gevolgd door gebed, opgezonden door P. van Komen van Groningen. Onder leiding van den vertrekkende broeder M. Baptist van Groningen

zong het zangkoor „Kom o Gij Vredevorst”, waarna Conferentie-President J. Zilver schoon een woord van welkom en inleiding sprak en voorstelde als eerste spreker ouderling M. Vuijk, Conferentie-President van Amsterdam. Deze betoogde het bestaan van God, zijn ondervinding verhalende van vervulling van beloften, gemaakt door Gods dienstknechten. Hij noodigde de aanwezigen uit tot het instellen van een onderzoek, daar nimmer één waarheid een andere in den weg stond, maar het juist waarheid is, die ons vrijmaakt.

De Conferentie-President van Rotterdam, J. van der Werff, sprak vervolgens over zijn ondervindingen in „het land der Mormonen”, vele valschheden die omtrent Utah in omloop zijn, weerleggende. Juist in tegenstelling met zulke leugens, was Utah een letterlijk gevolg van een Bijbelsche voorspelling, gevonden in Jes. 2 en Mich 4, n. l., dat het huis des Heeren gevestigd zoude zijn in de toppen der bergen. Spreker eindigde met een krachtige getuigenis van de echtheid van dit evangelie. Ouderling L. D. Olpin van Sneek, sprak in duidelijke woorden over het doel van dit leven; door het gehoorzamen van de geboden van God mogen wij eenmaal voor eeuwig in Zijn tegenwoordigheid wonen, hetwelk inderdaad zeer veel beduidt. Conferentie-President van Utrecht, G. E. Rose, was onze laatste spreker. Hij sprak over de verschillen tusschen leeringen van Christus' apostelen en hedendaagsche leeraars, gelijktijd de zuivere beginselen van Christus' evangelie verklarende. Het zangkoor zong „O mijn Vader”, wijze lied 27, en ouderling H. Hansen van Groningen besloot de vergadering met dankzegging.

De vergadering voor de leden begon om twee uur dien middag, met het zingen van lied 16 „Joseph Smith's eerste gebed”. Br. D. Anjewierden Jr. van Groningen ging voor in gebed. Onder het breken van het brood van het avondmaal werd lied 89 gezongen, daarna het avondmaal bediend en de autoriteiten voorgesteld en ondersteund op gebruikelijke wijze; vervolgens nog een kleine ingezegend van de familie Ludema. De sprekers dezen middag waren ouderlingen G. V. Ricks van Sneek, J. F. Steenblik, A. M. J. de Jong, S. Springer en H. Hansen, allen van Groningen. Een ieder liet zijn getuigenis hooren en bracht een leerstelling van de Kerk naar voren, duidelijk en klaar. Het was een getuigenis op zichzelf om dezen te hooren, wanneer men verstond de omstandigheden waaronder deze jonge mannen arbeidden. Zoo sprak President Lillywhite, als laatste spreker, en toonde aan hoe zoo'n persoonlijke getuigenis van groote waarde is, maar slechts verkregen en behouden kan worden op Gods wijze en ten zeerste noodig zal blijken te zijn in de toekomstige tijden voor hen die getrouw willen blijven aan Gods Kerk. Br. Otto Baptist van Groningen sprak dankzegging uit, na het zingen van lied 53.

Ruim 200 personen waren verzameld in het Concertgebouw om 7 uur dien avond, de laatste openbare vergadering van deze conferentie. Na het zingen van lied 149 werd gebeden door onderling M. Vuijk van Amsterdam; waarna het zangkoor lied 28 „Blijdschap op aard” ten gehoor bracht. Ouderling R. B. Taft van Amersfoort verklaarde het beginsel van openbaring, zooals het geleerd wordt door den Bijbel en dus onmisbaar moet zijn in een kerk van God.

Zeer duidelijk bewees spreker, dat openbaring één der gaven van den Heiligen Geest is, dus zoude erkend moeten worden door kerken die beweren te gelooven in dien Heiligen Geest. Echter was deze, de herstelde Kerk van Christus de eenige die zulk een beginsel leerde, als noodig te zijn heden ten dage. Ouderling G. Doezie van Rotterdam volgde, verschillende bewijzen aanhalende van de goddelijke zending van den hersteller, Joseph Smith, die veracht wordt door velen in de wereld, en beschouwd door sommigen als een bedrieger. Niettegenstaande deze benamingen, leeft het werk, door hem ingesteld, nog steeds voort met toenemende kracht, in tegenstelling met het werk van bedriegers, enz. Hij eindigde door het werk op te sommen van dien man, en een sterk getuigenis van het evangelie af te leggen. Ouderling J. Zilver schoon nam toen het woord, hedendaagsche toestanden in de wereld beschouwende, waarin menschen een richting verkozen voor het woord van God, de Bijbel verklaart nochtans dat er slechts één Heer, één geloof en één doop voor allen was. De doop moet door onderdompeling geschieden, door dienstknechten van God, en zonder dezelve is er geen zaligheid. Zelfs voor hen, die gestorven zijn zonder dien doop te ondergaan, zal gedoopt moeten worden door sterfelijke wezens, en alles wat spreker zeide werd gestaafd door den Bijbel. Zendings-President Lillywhite haalde aan dat waarheid immer waarheid bleef, uit welken bron zij ook komen mag; dus wordt alle waarheid door de Kerk van Christus aangenomen. Daar het evangelie zelve waarheid is, kan dit evenmin veranderen en wat dus Petrus als antwoord gaf aan de lieden die vroegen wat gedaan moest worden om zalig te worden, zooals dat beschreven staat in Handelingen 2, geldt heden juist zoo goed en zeker. Dit is tevens het volledigste antwoord wat men ooit kan verwachten op dergelijke vragen, maar niettemin geven hedendaagsche godsdiensten verschillende antwoorden op die vraag; dit bleek uit een gesprek, hetwelk gevoerd was geworden door spreker en een modernen predikant, die reeds 25 jaren lang evangelie gepredikt had aan de kinderen van God. Wat Christus dus zeide, dat niet „een iegelijk die daar roept Heere Heere, maar die daar doet den wil Mijns Vaders zal ingaan in het Koninkrijk Mijns Vaders”, is van even zooveel kracht vandaag en zal bewaarheid worden in den oordeelsdag. Teekenen waren be-

loofd aan hen die ten volste geloofden en hierin lag een duidelijk bewijs van de waarachtigheid van den oorsprong onzer Kerk. Als laatste lied werd lied 16 door de aanwezigen gezongen, en ouderling J. van der Werff eindigde met dankzegging. Vele vreemdelingen waren onder het gehoor geweest dezen avond en hadden geluisterd naar deze woorden, woorden van levenszaad, dat „na vele dagen” mogelijk terug zal keeren. Het was wel een succes geweest, deze conferentie. Ook het zangkoor en zijn leider verdienen een woord van lof voor de verkwikkende wijze waarop gezongen werd, en de vertrekkende leider mag wel met tevredenheid neer zien op het werk van het koor met deze laatste Conferentie.

HET WARE MORMONISME.

Leer, Leven en Lotgevallen der Laterdaagsche Heiligen.

Door FRANK I. KOOYMAN.

Geschreven voor „Eenheid”, Weekblad voor Maatschappelijke en Geestelijke Stroomingen, Redactie J. Eigenhuis, Den Haag, die het onderwerp inleidde met een artikel over het Boek van Mormon: „Het Jongste Heilige Boek”.

KERKLEIDERS.

(Vervolg.)

„Toen begonnen wij over de politiek te spreken. Smith zag den vloek en de ongerechtigheid der slavernij in, ofschoon hij het optreden der afschaffers afkeurde. Zijn plan was, dat de natie de slaven vrijkopen moest met de voor staatslanderijen verkregen gelden. „Het Congres”, zeide hij, „moest gedwongen worden dezen weg in te slaan, door smeekschriften uit alle deelen des lands, maar de verzoekers moeten zich vrijhouden van degenen, die de grondwettelijke eigendomsrechten willen verstoren en die oproer stoken.” Het is wellicht de moeite waard op te merken, dat Smith’s plan in het openbaar verdedigd, werd, elf jaar later, door iemand, die zooveel practische geslepenheid in zijn verheven philosophie gemengd heeft. In 1855, toen de Amerikaansche gemoederen tot in haar diepten beroerd werden door het vraagstuk der slavernij, verklaarde Ralph Waldo Emerson, dat het opgelost moest worden volgens „de belangen van het Zuiden en den gewetensstand van het Noorden. Het is waarlijk geen groote taak, geen groote strijd voor dit land, om de bezittingen van den planter vrij te koopen, zooals de Britsche natie de West-Indische slaven vrijkocht.” Hij zegt verder, dat de Ver. Staten ertoe gebracht zullen worden, elken duim van hun staatsgronden af te staan voor een doeleinde als dit. Wij, die terug kunnen blikken op de verschrikkelijke kosten van den broederoorlog, die een einde maakte aan de slavernij, zeggen

nu dat zulk een oplossing een Christelijk staatsman waardig zou geweest zijn.

„Maar als de oud-professor zijn tijd vooruit was toen hij het verkoopen van staatsgronden verdedigde in 1855, wat zal ik dan zeggen van den politieken en godsdienstigen leider, die zich, in druk zoowel als in gesprek, daaromtrent had uitgelaten in 1844? Als de atmosfeer van menschelijke meeningen zóó in beroering gebracht werd door zulk een voorstel, toen oorlogswolken te bespeuren waren aan de lucht, was het dan niet het woord van een waar staatsman, elf jaar vroeger, toen de hemelen kalm en klaar waren?

„Generaal Smith ging verder met het ontvouwen zijner politieke inzichten. Hij veroordeelde de „Missouri Compromise” als een niet te rechtvaardigen concessie ten voordeele der slavernij. Het was Henry Clay's bod naar het presidentschap. Dr. Goforth had zich de moeite kunnen sparen een verkiezingstocht naar Nauvoo te maken voor een duellist, die op John Randolph vuren kon, maar niet dapper genoeg was om de heiligen te beschermen, waar het hun rechten als Amerikaansche burgers gold. Hij vertelde zijn (Smith's) volk, naar de wildernissen van Oregon te gaan en daar een eigen gouvernement op te stellen. O ja, de heiligen konden de wildernis ingaan en van de Indianen de rechtspraak verkrijgen, die domme, huichelachtige politici hun niet wilden geven in het land van vrijheid en gelijkheid.

„De profet sprak toen van de détails van het gouvernement. Hij dacht dat het aantal leden van het lagerhuis verminderd moest worden. Een menigte verduisterde de bespreking en stond optreden in den weg. Eén vertegenwoordiger voor elk half millioen zielen was genoeg. De macht van den president moest uitgebreid worden. Hij moest gezag hebben om een opstand in een staat te onderdrukken zonder op het verzoek te wachten; want het zou kunnen gebeuren dat de gouverneur zelf de leider van den opstand was. Noodeloos te zeggen, hoe latere gebeurtenissen de executieve zwakheid uitwezen, die Smith aangetoond had: een zwakheid, die duizenden dure levens kostte en millioenen aan geld.

„Geboren in de onderste lagen der armoede, zonder boekengeleerdheid, had hij zich op negen-en-dertigjarigen leeftijd opgewerkt tot een macht op aarde. Van de talloze Smith's had niemand zoo de harten der menschen gewonnen en menschenlevens gefatsoeneerd als deze Joseph. Zijn invloed, òf ten goede, òf ten kwade, is heden sterk, en het einde is er nog niet.

„Ik heb getracht de bijzonderheden van mijn bezoek aan den Mormonen-profeet met besliste nauwkeurigheid weer te geven. Als de lezer niet weet, wat hij van Joseph Smith denken moet,

kan ik hem niet uit zijn verlegenheid helpen. Ik sta zelf hulpeloos voor het vraagstuk."

In de Mormoonsche geschiedenis, evenals in die van het Oude Testament, moogt ge nu 'en dan gevoelen u op vreemde zijpaden te bevinden, maar vroeg of laat komt ge van aangezicht tot aangezicht voor God te staan. De levende ziel der Laterdaagsche beweging is religie, de gemeenschap van den mensch met God. Leg de geschiedenis — de stengel en het blad van de plant — terzijde en verzamel het graan, de openbaring Gods, en in den stichter merkt men den geest en het visioen van den profeet. Daar is onzelfzuchtige toewijding aan een goddelijk ideaal, daar is vroomheid door leven en doen getoond.

Wordt vervolgd.)

HET WOORD VAN WIJSHEID.

(Vervolg van blz. 328.)

Dr. Wm. J. Mayo, een vermaarde geneesheer, verklaarde in een door hem gehouden lezing te San Francisco in Juni 1915, dat heete dranken de voornaamste oorzaken waren van het ontstaan van maagzweren en kanker.

Het Woord van Wijsheid wordt door de Heiligen der Laatste Dagen over het algemeen, maar niet door allen, in zijn geheel onderhouden; en het is wel eens goed de resultaten, aan de hand van de levensstatistieken van het volk, na te gaan. Het Presideerende Bisdom der Kerk meldt dat in het tijdsverloop van 6 jaar, eindigende met 1916, het aantal sterfgevallen onder de Heiligen der Laatste Dagen, tengevolge van kanker of boosaardige maagzweren, in de georganiseerde Staten, gemiddeld 15,83 op een bevolking van 100.000 bedroeg. Volgens het laatste statistische verslag over de geheele Vereenigde Staten, welk verslag ook een tijdruimte van 6 jaar beslaat, hoewel het ouder is dan de laatste Kerkelijke statistieken, bedraagt het gemiddeld aantal sterfgevallen tengevolge van maagkanker 28,3 per 100.000. Het aantal sterfgevallen als gevolg van alle soorten kankeraandoeningen bedraagt onder de leden der Kerk over de laatste 6 jaren gemiddeld 31,15 per 100.000, of slechts 2,85 per 100.000 meer dan het gemiddelde nationale sterftecijfer aan maagkanker alleen, gedurende de laatst vermelde 6 jaren.

De statistieken der Kerk toonen voor de leden der georganiseerde gemeenschappen een bij uitzondering laag sterftecijfer, een hoog geboortecijfer en een hoogen gemiddelden leeftijdsgrens, vergeleken bij de officieele rapporten met gelijke data over het geheele land binnen de grenzen zijner registratie.

Onder de vastgestelde doodsoorzaken staan de „Mormonen" in één opzicht bovenaan, en dat is sterften van ouderdom.

De Goddelijke belofte van gezondheid, voorspoed en lang leven is onder de Heiligen der Laatste Dagen bezig in rijke vervulling te gaan, ten deele als het natuurlijke gevolg van de gehoorzaamheid aan het woord des Heeren, in het Woord van Wijsheid besloten.

Uit „Vitality of Mormonism”, door J. E. Talmage. Vertaald door A. J.

NIEUWS UIT HET ZENDINGSVELD.

Onlangs werden te Rotterdam elf zielen gedoopt, en te Worum in Friesland twee, hetwelk ons allen goed doet gevoelen over de vruchten van de prediking en doet verblijden in het werk.

AANGEKOMEN.

Wederom zijn in ons land aangekomen, den 24sten October, ouderlingen D. R. van Kampen en J. H. Dijkstra.

VERPLAATSINGEN.

Kort geleden werden verschillende ouderlingen geplaatst als volgt: E. H. Anderson naar Amsterdam, W. M. Chipman naar Utrecht, F. W. Newbold van Utrecht naar Apeldoorn, G. V. Ricks van Sneek naar Leiden, terwijl ouderling R. A. Matsen daar als vertakkings-president zal zijn; S. R. Andrus van Amsterdam naar Den Helder, als vertakkings-president.

ONTSLAGEN.

Ouderlingen A. Venema Jr. en E. C. Wade zijn eervol van hunne zendingen hier te lande ontslagen, en zullen spoedig naar hunne geliefden in Zion terugkeeren. Beiden hebben ijverig gewerkt in den dienst des Heeren en wij wenschen hun Gods besten zegen toe in hun verdere rechtvaardige ondernemingen.

INHOUD.

De drie graden van heerlijkheid	blz. 321	Het ware Mormonisme	blz. 333
Het woord van wijsheid	„ 326	Nieuws uit het zendingsveld	„ 336
Wat dunkt U?	„ 329	Aangekomen	„ 336
Groningsche Conferentie	„ 330	Verplaatsingen	„ 336
		Ontslagen	„ 336

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.